

kønt det lille Danmark er. Der tilføres tillige derved vort Land Værdier, der vil kunne faa Betydning i vide Kredse. Jeg skulde derfor ønske, at det nævnte Beløb blev noget forøget, og jeg henstiller til Finansudvalget og den højtærede Minister, om man ikke vil være i Stand til at strække sig noget videre. Jeg maa maaske til Sammenligning anføre, at den svenske Stat yder til Turistsagen, til Rejsebu-reauerne i New York, London og Berlin henholdsvis 35 000 Kr., 50 000 Kr. og 35 000 Kr. I denne Sum er indbefattet Omkostningerne til Propaganda, Pjecer, Afficher med videre, som benyttes til Reklame for Sagen. Dertil yder saa de forskellige Baner smaa Tilskud. Alt i alt viser dette os, at man i Sverige i betydelig højere Grad end hos os forstaar Turistsagens Betydning. Derfor vil det ikke være uberettiget, naar jeg henstiller, at man forhøjer Bidraget, idet jeg gentager min Tak til Ministeren for den Interesse, han i øvrigt har vist denne Sag.

Til Slutning vilde jeg gerne henlede Opmærksomheden paa en Sag, der ligger ret fjernt fra vore Omraader, men dog berører, hvad dansk er. Ved Krigen i Nordfrankrig blev ogsaa visse Danskes Ejendomme ødelagt; blandt dem var den kendte danske Bryder Jess Pedersen. Han er Jyde og gift med en fransk Dame. Egnen, hvor han boede, blev raseret, Ødelæggelsens Vederstyggelighed levnedet intet, alt, hvad han havde, var borte, hans Ejendom, alle hans Erindringer, som taltes op i store Rækker, Medailler, Bægre o. s. v. Det kan synes at være noget underordnet, men alligevel, mine Herrer! Jeg har en Gang ved et olympisk Stævne i Athen set det danske Flag blive hævet paa Klippespidserne, og det bragte uvilkaarlig vore Hjerner til at banke lidt stærkere. I Idrættens Internationale er der ogsaa Plads for en Følelse af national Glæde, naar en Landsmand vinder en Førstesejr, og den omtalte Atlet har ved mangfoldige Lejligheder for saa vidt hævdet Danmarks Ære i Sportens Verden ved at blive Nr. 1 i Kampe, hvor alle Nationaliteter deltog. Hvad enten det nu er Videnskab eller Kunst eller Sport, hvor Danmarks Navn kommer frem i Verden, synes det mig at være Ære

værd. Da nu denne danske Mand havde mistet alt, henvendte han sig til Kammerherre Bernhoft, den danske Minister i Paris, og anmodede ham om at være ham behjælpelig med at faa nogen Erstatning. Der var blevet indsamlet en Del Penge i Danmark til Støtte af saadanne, som havde mistet alt derovre i Nordfrankrig; han for sit Vedkommende har ikke været blandt de heldige, der har faaet noget. Ministeren har interesseret sig for hans Sag og henstillet, at den blev taget op af Udenrigsministeriet, til hvilket jeg ogsaa en Gang har henvendt mig. Nu er imidlertid en ny Udenrigsminister kommet paa Taburetten og har faaet de forskellige gamle Sager til Eftersyn, og jeg vil da anmode den højtærede Udenrigsminister om at lade denne Sag undersøge og eventuelt bidrage til, at Bryderen Jess Pedersen kunde faa en Smule fra Danmark som Hjælp til atter at grundlægge et Hjem. Det forekommer mig ikke at være et uberettiget Krav, og jeg gør mig til Talsmand for det her.

Bording: Der er under denne Finanslovdebat af flere Talere og specielt af det ærede Medlem Hr. Pinstrup blevet hævdet, at vi Landboere som Helhed var Modstandere af Importregulering, fordi den vilde virke prisfordyrende for Forbrugerne, ikke mindst for Landbrugerne, uden at den paa anden Maade vilde være til Gavn for Landbruget. Da det er min personlige Opfattelse, at dette ikke er rigtigt, og da det er min Erfaring fra Deltagelse i en Mængde politiske Møder ude omkring paa Landet, at der er mange Landboere, som heller ikke er enige med det ærede Medlem Hr. Pinstrup i disse Udtalelser, har jeg begæret Ordet for at protestere derimod, for at man ikke skal tro, at det er en almindelig udbredt Opfattelse blandt Landboerne. Jeg for mit Vedkommende betragter Importreguleringen som et Led i Bestræbelserne for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Rent bortset fra, at vi alle selvfølgelig er interesseret i at faa Arbejdsløsheden indskrænket til det mindst mulige af moralske Grunde — det maa jo altid være i høj Grad demoraliserende at gaa uden Beskæftigelse —, saa er ogsaa vi Landboere saavel som hele Samfundet øko-